

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 &
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
(25-03-2010)
ΤΕΥΧΟΣ 017
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ • ΈΤΟΣ 50

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

ΚΟΙΤΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΚΑΙ ΣΕ Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ

Το 2009 ήταν ίσως η σημαντικότερη χρονιά, της πρώτης δεκαετίας του 21ου αιώνα, για το χωριό μας. Μια χρονιά που σηματοδεύτηκε από δυο γεγονότα, που έκαναν αίσθηση σε όλο τον κόσμο της Βοιωτίας. Το πρώτο ήταν, τα αποκαλυπτήρια της προτομής του ΗΡΩΑ ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, που έγιναν με κάθε επισημότητα στις 5 Απριλίου 2009 στο χωριό μας. Του ΗΡΩΑ που άφησε την τελευταία του πνοή στα άγια χώματα της μαρτυρικής ΚΥΠΡΟΥ, την 16 Αυγούστου 1974, κατά την διάρκεια της τουρκικής εισβολής. Το δεύτερο ήταν, τα εγκαίνια της ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, που δημιουργήθηκε από τον συμπατριώτη μας Δρ. Ιστορίας κ. Νικόλαο Κόλλια, που διέθεσε για το σκοπό αυτό τόσο την προσωπική του βιβλιοθήκη όσο και το πατρικό του σπίτι στο χωριό μας, και έγιναν στις 6 Δεκεμβρίου 2009. Με αφορμή τα δυο αυτά γεγονότα, το χωριό μας επισκέφθηκαν και γνώρισαν καλύτερα, οι εκκλησιαστικοί μας ταγοί αλλά και ο Μητροπολίτης Βοστώνης Μεθόδιος, όλοι οι πολιτικοί της Βοιωτίας αλλά και ο Γ.Γ. του Υπουργείου Οικονομικών κ. Αθανάσιος Σκορδάς, διακεκριμένοι πνευματικοί άνθρωποι, πολεμιστές από την Κύπρο του '74, ανώτεροι Δικαστικοί, πολλοί πανεπιστημιακοί, επιχειρηματίες, όλοι οι τοπικοί άρχοντες της γύρω περιοχής και πλήθος κόσμου. Βεβαίως όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας, αλλά και όλοι οι ετεροδημότες μαζί με τα παιδιά τους. Τα δυο αυτά γεγονότα καλλιέργησαν την συλλογική μας μνήμη, στοιχείο απαραίτητο για την διατήρηση και δημιουργία του κοινωνικού ιστού αλλά και της κοινωνικής συνοχής, αλλά και ένα από τα συστατικά, που μας δίνουν με τον τόπο καταγωγής μας, δια βίου.

Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε όμως και στην ίδρυση τόσο του «Συλλόγου των ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Λεονταριτών», που με τις δραστηριότητές του έφερε σε επαφή όλους του νέους με καταγωγή από το χωριό μας, αλλά και στην επανίδρυση του Α.Σ.Λ. που ο ρόλος του για όλους τους νέους του χωριού μας είναι επίσης σημαντικότερος. Βεβαίως ο Σύλλογος Γυναικών, που πρωτοστάτησε και στην δημιουργία της προτομής, είναι πλέον θεσμός για το χωριό μας και συνεχίζει το πολύ σημαντικό του έργο.

Τέλος πρέπει να αναφερθούμε στην ανέγερση του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ της ενορίας μας, του Αγίου μας, του προστάτη του χωριού μας, ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ.

Όλοι μαζί, κοιτώντας μπροστά και σε ό,τι μας ενώνει, μπορούμε να προχωρήσουμε και να μετατρέψουμε το μικρό χωριό μας, σε ένα «κοσμοπολίτικο κέντρο», όπως πολύ σωστά διέβλεψε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος μας κ.κ. Ιερώνυμος.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΝ 29-11-2009 ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

ΨΗΦΙΣΑΝ: 335

ΕΓΚΥΡΑ: 335

ΛΕΥΚΑ: 1

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΠΙΑΝΗ:

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ:

222

92

20

ΑΥΞΗΣΗ ΖΗΤΑΜΕ ΓΙΑΤΙ ΟΛΟΙ ΠΕΙΝΑΜΕ». Ένα σύνθημα τόσο επίκαιρο στις μέρες μας, γραμμένο από απεργούς της βιομηχανικής ζώνης της Θήβας, περίπου το 1980. Στην φωτογραφία διακρίνονται, κάνοντας και το σήμα της νίκης, που θα φέρουν οι αγώνες και οι Λεονταριότες, Σταμέλος Γρίλλιας (καθιστός δεύτερος από δεξιά) και Χρίστος Παύλου (όρθιος τρίτος από αριστερά). Εντύπωση προκαλεί ότι μαζί με τα πανό είναι υψωμένη και η γαλανόλευκη, διότι η πατρίδα είναι πάνω από όλα.

ΗΧΗΡΟ & ΟΜΟΦΩΝΟ «ΟΧΙ» ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ.

Με ομόφωνο ΟΧΙ, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Θεσπιέων απέρριψε την πρόταση του επενδυτή κ. Νεκτάριου Νασιόπουλου, για εγκατάσταση μονάδας ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ στο Χαρμάτι. Στην συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 14 Μαρτίου 2010, σχεδόν σύσσωμο το Λεοντάρι διατρά-

νωσε με την παρουσία του πως είναι αντίθετο σε κάθε επένδυση που θα γίνει και στο μέλλον σε απόσταση κοντινή από το χωριό μας, αλλά και από τοποθεσίες με τόση συναισθηματική αξία και ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, όπως είναι το ΧΑΡΜΑΤΙ για το χωριό μας και για την ευρύτερη περιοχή. Επικεφαλής των Λεονταριτών ήταν ο λίαν αγαπητός σε όλους μας εφημέριος του ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ, Παπα-Γιάννης. Βεβαίως το παρόν έδωσαν όλοι οι φορείς του χωριού, δηλαδή, το εκκλησιαστικό συμβούλιο, η πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Λεονταριτών κ. Παναγιούλα Μακρή, η πρόεδρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού Λεονταρίου & του Συλλόγου Γυναικών Λεονταρίου κ. Αναστασία Γρίλλια, ο πρόεδρος του Α.Σ.Λ. κ. Σπυριδωνας Βρακάς, εκπρόσωπος της εφημερίδας μας «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ», αλλά και το ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΜΠΛΟΚ (<http://leontari-thivon.blogspot.com/>). Επίσης ο Κωνσταντίνος Μπαιρακτάρης από το ΘΕΣΠΙΑΚΑ ΜΠΛΟΚ (<http://thespiaka.blogspot.com/>) καθώς και ο Πάνος Λάμπρου από την Συμπράταξη των Βοιωτών για το Περιβάλλον.

Αφού τοποθετήθηκε ο επενδυτής και μίλησε για την πιστότητα της τήρησης των αυστηρών περιβαλλοντολογικών όρων και προϋποθέσεων, δίνοντας ρητές υποσχέσεις και διαβεβαιώσεις για την τήρησή τους, τον λόγο πήρε και ο μηχανολόγος της επένδυσης που αναφέρθηκε και αυτός στην με όλες τις περιβαλλοντολογικές προϋποθέσεις λειτουργία αλλά και κατασκευή της επένδυσης. Τέλος ο κ. Νασιόπουλος έπε ότι έρχεται σαν φίλος και έτσι πρέπει να τον δούμε και να τον αντιμετωπίσουμε.

Αμέσως μετά τον λόγο πήρε ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Λεονταρίου κ. Ευάγγελος Νικολάου, οι δημοτικοί σύμβουλοι του χωριού μας κ. Βασίλειος Βενιζέλος, κ. Χαρίτος Πετρούλιας και Ιωάννης Κόλλιας, όλοι οι φορείς του χωριού, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ. Γεώργιος Μεγάλος, κ. Σπυριδων Μπόγρης, κ. Γιάννης Κυρίκος, κ. Δημήτριος Ξυδώντας και κ. Σωτήριος Δρι-

τσας. Όλοι επιχειρηματολόγησαν κατά της επένδυσης.

Αίσθηση προκάλεσε η ομιλία του δ.σ. κ. Ιωάννη Θ. Κόλλια, είπε χαρακτηριστικά: «...ότι είναι για την Θεσσαλία τα Τέμπη, για την Ελλάδα οι Δελφοί, για το Μαυρομμάτι η Αγία-Σωτήρα, για την Άσκη η κοιλάδα των Μουσών, είναι για μας τους Λεονταριότες το Χαρμάτι. Εκεί στα παλιά τα χρόνια οι νέοι αισθάνθη-

καν τα πρώτα τους ερωτικά σκιρτήματα, συναντιόταν όλο το χωριό, άνδρες και γυναίκες, έπλεναν όλες οι νέες τα προικιά...και τελευταία έγινε τόπος συνάντησης των Απανταχού Λεονταριτών. Κάθε χρόνο όλοι οι Λεονταριότες, στα ΧΑΡΜΑΤΕΙΑ, κάθε πρωτομαγιά, ξανασιμύουμε, ξαναταμώνουμε και τα λέμε και θυμόμαστε τα παλιά, αλλά και διδάσκουμε την παράδοση στις νέες γενιές. Δεν μπορούμε και δεν πρόκειται να αφήσουμε αυτό τόπο να μολυνθεί, να καταστραφεί, περιβαλλοντικά να αλλοιωθεί...»

Επίσης ο Πάνος Λάμπρου, αναφέρθηκε στην άναρχη μετατροπή της περιοχής μας σε βιομηχανική ζώνη. Περισσότερα από 2.400 στρέμματα έχουν αγορασθεί από επενδυτές. Που πηγαίνουμε και τι αλήθεια θέλουμε για τον τόπο μας αναρωτήθηκε. Είναι καιρός για μια πιο ουσιαστική και σε βάθος συζήτηση για το μέλλον αυτού του τόπου.

Ο δήμαρχος κ. Χρίστος Πελώνης, σημείωσε «...ότι στην Ελλάδα συνήθως δεν τηρούνται ποτέ οι περιβαλλοντικές προϋποθέσεις με αποτέλεσμα να έχουμε πάντα ρύπανση, όσο για την αισθητική ρύπανση πρέπει να λάβουμε υπόψιν μας ότι πιθανή οικιστική επέκταση του Λεονταρίου θα γίνει προς την περιοχή του Χαρματίου...».

Ιδιαίτερα θετική εντύπωση προκάλεσε η ανθρώπινη πρόταση του δ.σ. από το Μαυρομμάτι κ. Δημήτριο Ξυδώνη. «ΟΧΙ στην επένδυση αλλά ο δήμος να αποζημιώσει το επενδυτή, αγοράζοντας το κτήμα και δίνοντας το στους φορείς του Λεονταρίου για πολιτιστική αξιοποίηση».

Πρέπει ν' αναφέρουμε ότι όλοι οι ομιλητές τόνισαν με ιδιαίτερη έμφαση ότι δεν έχουν τίποτα με τον επενδυτή, τον οποίον κάλεσαν να επισκεφθεί τα χωριά μας και μακάρι τόνισαν να βρει ο άνθρωπος κάποια άλλη τοποθεσία να κάνει την επένδυσή του. Εύστοχα ο δ.σ. κ. Γιάννης Κηρίκος, χαρακτήρισε την αγορά του κ. Νασιόπουλου «άτυχη».

Οι δ.σ. κ. Χαρίτος Πετρούλιας και κ. Βασίλειος Βενιζέλος,

στη σελ. 4

<http://leontari-thivon.blogspot.com>

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΥΣΤΕΡΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Το άγαλμα του Έρωτα τοξότη που μεταφέρθηκε από το Μουσείο Λούβρο (Παρίσι) και είναι γνήσιο αντίγραφο του χάλκινο αγάλματος που είχε φιλοτεχνήσει ο Λύσιππος για το ιερό του Έρωτα στις Θεσπιές το 338-335 π.χ. Το άγαλμα αναφέρει ο Πausanias (2ον αιώνα μ.χ.) κατά την περιήγησή του και το πέραςμά του από τις Θεσπιές. Είναι το άγαλμα που υποδέχεται το κοινό στην έκθεση.

Ε
Ρ
Ω
Σ

...Κάλλιστος, λυσιμελής, πυρίδρομος, διφυής, γλυκύπικρος, τακερός, αλγεσιδωρός, σχέλιος, ανίκατος... είναι μερικοί μόνο από τους επιθετικούς προσδιορισμούς που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Θεσπιείς για να περιγράψουν τον Έρωτα.

Έρως, από το αρχαιοελληνικό ρήμα εράω-ώ, που σημαίνει επιθυμώ, Αγαπώ, ποθώ... Έρως, θεός, γιός της Αφροδίτης...που ο σημαντικότερος τόπος λατρείας του Έρωτα στον ελλαδικό χώρο υπήρξε το ιερό του στις Θεσπιές της Βοιωτίας. Αυτός ο χρυσόπτερος θεός, ο ακαταμάχητος δαίμων -που ωθεί στην δημιουργία και με τον οποίο ασχολείται η ανθρωπότητα από την αυγή του πολιτισμού της έως σήμερα, αδυνατώντας να τον δαμάσει αλλά και να προχωρήσει δίχως αυτόν- είναι ο πρωταγωνιστής της Έκθεσης που διοργάνωσε το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης.

Στην Θεογονία του Ησίοδου ο Έρως

προϋπάρχει της Αφροδίτης, αφού αυτός μαζί με τον Ίμερο(την προσωποποίηση της επιθυμίας) την υποδέχονται κατά την γέννηση και ανάδυσή της από την θάλασσα. Εν τούτοις, ο μύθος θέλει ο Έρως να είναι γιός της Αφροδίτης, όπου με το τόξο του εξαπολύει τα βέλη του, αδιακρίτως στοχεύοντας τις καρδιές θεών, ηρώων και θνητών.

Στην έκθεση υποδέχεται το κοινό ο τοξοβόλος θεός, το άγαλμα του Έρωτα τοξότη που μεταφέρθηκε από το Μουσείο Λούβρο (Παρίσι) και είναι γνήσιο αντίγραφο του χάλκινο αγάλματος που είχε φιλοτεχνήσει ο Λύσιππος για το ιερό του Έρωτα στις Θεσπιές το 338-335 π.χ. Το άγαλμα αναφέρει ο Πausanias (2ον αιώνα μ.χ.) κατά την περιήγησή του και το πέραςμά του από τις Θεσπιές. Βέβαια δεν θα μπορούσε ο οδηγός της έκθεσης να μην αναφερθεί και στο άλλο άγαλμα του έρωτα που υπήρχε στις Θεσπιές του Πραξιτέλη, τον οποίο είχε σα-

γηνεύσει η εκ Θεσπιών, Φρόνη η εταίρα.

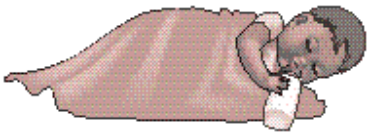
Και μόνο το γεγονός ότι την υποδοχή κοσμεί αντίγραφο αγάλματος από τις Θεσπιές, αφού τα πρωτότυπα χάθηκαν, καθώς επίσης ότι η ιστορία του έρωτα ξεκινά με τον Ησίοδο από την Άσκη, κάνει την έκθεση λίαν ενδιαφέρουσα για όλους του δημότες του Δήμου μας.

Η εφημερίδα μας θα τολμήσει δημόσια μια πρόταση προς του δημοτικούς μας άρχοντες. Να κάνουν επίτιμο δημότη του Δήμου Θεσπιέων, τον Καθηγητή Νικόλαο Χρ. Σταμπολίδη, που είχε την ιδέα αλλά και τον συντονισμό της έκθεσης, διότι με την έκθεση αυτή προβάλλεται ο Δήμος μας τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς. Αυτή η έκθεση με τα τόσο εκθέματα και από την περιοχή μας κάνει επίκαιρο αλλά και επιτακτικό το άνοιγμα του ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΗΓΗ: www.cycladic.gr

Κοινωνικά

ΓΕΝΗΣΕΙΣ 2009

– Η Παρασκευή Δημητρίου-Φυσέκη και ο Στέλιος Γιοδάκης απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, που είναι κοριτσάκι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει και να είναι καλορίζικο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ 2009

– Ο Πέτρος Γρίλλιας του Χαράλαμους και της Σοφίας Χαρόκτου.

– Ο Βασίλειος Πετρούλιας του Κωνσταντίνου και της Ευαγγελίας Στάμου.

– Ο Κωνσταντίνος Ιωάννου του Κωνσταντίνου και της Αθανασίας.

– Η Βασιλική Νικολάου του Αναστασίου και της Ελένης.

Τους ευχόμαστε καλορίζικο και να είναι καλοί/ές Χριστιανοί.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Λουκάς Βενιζέλος τ. Χαράλαμους με την Ελένα Τούσα τ. Αντωνίου, έδωσαν αμοibaian υπόσχεση γάμου.

Τους ευχόμαστε ταχεία την στέψη.

ΓΑΜΟΙ 2009

– Ο Δημήτριος Κόλλιας του Αναστασίου και της Ευφροσύνης με την Κωνσταντίνα Βασιλείου.

– Η Γεωργία Κατρισιώση του Αριστείδη και της Σωτηρίας με τον Αθανάσιο Παπαντωνίου από την Άσκη.

– Η Ελένη Καλαντζή του Χα-

ράλαμους με τον Σπυρίδωνα Ζώτο του Σωτηρίου.

– Ο Αναστάσιος Κόλλιας με την Σουζάνα. Ο γάμος τελεεσθη στην Παναγίτσα την (1-8-2009).

– Η Ευαγγελία Παύλου του Νικολάου και της Γεωργίας με τον Νικόλαο Παππά του Κων/νου και της Βικτωρίας από Ερυθρές.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ 2009

– Παύλου Νικόλαος τ. Ιωάννη (Ετ. Γεν. 1917)

– Κατζέλη Παρασκευή τ. Βασιλείου (Ετ. Γεν. 1916)

– Κόλλιας Ιωάννης τ. Ηλία (Ετ. Γεν. 1932)

– Παύλου Χαράλαμπος τ. Ιωάννη (Ετ. Γεν. 1922)

– Ζαφειρης Καλομοιρης τ. Χρίστου (Ετ. Γεν. 1959)

– Κρητικός Αριστείδης τ. Σταύρου (Ετ. Γεν. 1934)

– Ιωάννου Κατίνα τ. Χαράλαμους (Ετ. Γεν. 1930)

– Σταύρου Μαρία τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1927)

– Παύλου Αθανάσιος τ. Ιωάννη (Ετ. Γεν. 1925)

– Φροσυνός Ηλίας τ. Αναστασίου (Ετ. Γεν. 1921)

– Τοπισίου Μόνα τ. Μόδη (Ετ. Γεν. 1968)

– Δημητρίου Ηλίας τ. Αθανασίου (Ετ. Γεν. 1926)

– Μακρής Κωνσταντίνος τ. Νικολάου (Ετ. Γεν. 1931)

– Κόλλια Αικατερίνη τ. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1934)

– Νικολάου Χρίστος τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1954)

– Χρίστου Χαρίκλεια τα. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1920)

– Μακρής Ευάγγελος τ. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1916)

Ας είναι αιωνία τους η μνήμη, στη μνήμη του Θεού.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Δήμητρα Παπαλουκά (Εις μνήμην Παρασκευής Λιάκου).....20 €
Βενιζέλος Χαράλαμπος τ. Λουκά (από Αμερική).....70 €
Κουρούνης Χαράλαμπος τ. Γεωργίου (από Θεσπιές-γιατρός).....50 €

ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΞΙΚΟ 1968

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ ΕΒΟΗΘΗΣΑΝ ΗΘΙΚΩΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ.

ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ Ο Κ. ΠΑΡΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΣΥΜΠΑΡΕΣΤΑΘΗ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΠΑΝΤΟΙΟΤΡΩΠΩΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΟΜΑΔΑ- ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ, ΕΙΠΕ, ΕΧΟΥΝ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΔΙΕΚΡΙΘΗ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ.

Οπουδήποτε και αν μεταβή τούδε μια Ελληνική αθλητική αποστολή, ευρήθη εις Ελληνικόν περιβάλλον και συνήντησε πάντοτε συμπατριώτας μας οι οποίοι την περιέβαλλον με στοργή και την εξυπηρέτησαν παντοιοτρόπως. Στο Μεξικό όμως, κατά την παραμονή των Ελλήνων αθλητών και των συνοδών των αι εκδηλώσεις και η αγάπη των ολίγων εκεί εγκατεστημένων συμπατριωτών μας, υπερβήσαν κάθε προηγούμενο και ήσαν όντως συγκινητικά.

Εκείνος, όμως που δεν έλειψε ούτε στιγμή, κοντά από την αποστολήν και κυριολεκτικώς αφωσιώθηκε σ' αυτήν, την αγκάλισε με στοργή και έκαμε το παν για τους αθλητάς και τους συνοδούς ήτο ο κ. Πάρας βενιζέλος.

Μονίμως εγκατεστημένος στο Μεξικό και σημαντικός παράγων της πολιτικής ζωής του Μεξικού ετέθη από την πρώτη στιγμή εις την αποκλειστικήν υπηρεσίαν της Ελληνικής αποστολής.

Εκ των συνεργατών του Προέδρου της Δημοκρατίας του Μεξικού κ. Ορτέζ Ντιάς, εις του οποίου και το ιδιαίτερον περιβάλλον ανήκει, μεγαλοκτιματίας, ένθερμος φιλάθλος, αλλά και Έλληνα με αγνά πατριωτικά αισθήματα, επάδειξε αμείωτο ενδιαφέρον δια κάθε θέμα της Ολυμπιακής μας απόστολής και ήτο ένας πραγματικός φίλος των αθλητών.

Ο κ. Πάρας Βενιζέλος παρά τον φόρτον της εργασίας του, παρακολούθησε με συγκίνηση την τιτάνιον προσπάθειαν των αθλητών μας.

Ο κ. Π. Βενιζέλος ευρίσκετο από τριημέρου εις τας Αθήνας, όπου ήρθε ειδικώς δια να ευρεθή και πάλι ανάμεσα εις τους φίλους του που εγνώρισε στο Μεξικό.

Κατά την προχθεσινήν δεξίωση εις την ΕΟΑ (Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή) όπου προσεκληθή τιμητικώς, μας εδήλωσε τα εξής: «Ως Έλληνα, αλλά και Μεξικανός αισθάνο-

μαι υπερηφάνειαν δια την τόσον επιτυχή αποστολήν της Ελληνικής ομάδας εις τους Ολυμπιακούς του Μεξικού. ... Λόγω του ότι είμαι εγκατεστημένος στο Μεξικό γνωρίζω τις τεράστιες προσπάθειες που κατέβαλαν όλοι, από των επισήμων, με επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Ντιάς, μέχρι του τελευταίου Μεξικανού, δια να επιτύχουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. ... Ευχαριστώ την Ελληνικὴν Κυβέρνησιν, τον Γ.Γ. Αθλητισμού και την Ολυμπιακήν Επιτροπήν διότι απέστειλαν εις το Μεξικόν τόσο αξίους αθλητάς και τόσο ικανούς συνοδούς, ώστε να ευτυχίσωμεν, ημεῖς οι Έλληνες του Μεξικού να ζήσωμεν τόσο ωραίας στιγμῆς με τας τῶσας επιτυχίας των αθλητών μας και να είμεθα υπερήφανοι δια αυτούς που ετίμησαν παντοιοτρόπως το Ελληνικόν ὄνομα εις το εξωτερικόν.»

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Το Προξενικόν γραφείον της εν Μεξικῷ Βασιλικῆς πρεσβείας βεβαίον, ὡς εμφανίζεται εκ των προσκομισθέντων αὐτῶν.....ὅτι ο με το υπ' αριθμ. 100643 βιβλιαρίου μετανάστου, εκδόσεως του Μεξικανικοῦ Υπουργείου Εσωτερικῶν, Παρασκευόπουλος Βενιζέλος του Αθανασίου, γεννηθεῖς εν Θήβαις (στο Λεοντάριον Θηβῶν) τῷ 1936, ανεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος τὴν 26-8-1956 καὶ ἀφίκετο εἰς Βενεζουέλαν τὴν 13-9-1956, ἐνθα καὶ διέμενε μέχρι τῆς 15-9-1961 ὁπότε εγκαταστάθη ἔκτοτε εἰς Μεξικόν.

Το παρὸν πιστοποιητικόν ἐξεδόθη, αἰτήσῃ του ἐνδιαφερομένου, δια τὴν....

Εν Μεξικῷ, τῇ 31-10-1967

Ο Διευθύνων το Προξενικόν Γραφείον

Σ.Σ. Ο Παρασκευόπουλος Βενιζέλος του Αθανασίου ἡ Βόπουλος ὅπως τον ξέραμε ὅλοι μας, ἐξῆσε ὅλην τὴν ὑπόλοιπὴν ζωὴν του στο Μεξικό (1961-2009). Ἐκεῖ ἐφτίαξε οἰκογένεια, ἀπέκτησε μεγάλην περιουσίαν καὶ ἀφῆσε τὴν τελευταία του πνοὴ στο Μεξικό, τὴν δευτέραν του πατρίδα το 2009.

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΟΤΙΚΑ

Γράφουν οι κασκαβελαιοί και αταίριαστος

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Για άλλη μια φορά γιορτάστηκαν και φέτος τα ΚΟΥΛΟΥΜΑ στο χωριό μας, με πρωτοβουλία του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Αποτελεί πλέον παράδοση για το χωριό μας και για την γύρω περιοχή ο εορτασμός της ΚΑΘΑΡΑΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ να γίνεται στην πλατεία του χωριού μας, με χορό αλλά και προσφορά σαρακοστιανών εδεσμάτων. Να ευχηθούμε και του χρόνου!!!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ

Είναι πολύ σημαντικό το έργο του Συλλόγου των Απανταχού Λεονταριτών, που με την δημιουργία του αλλά και την δραστηριότητά του έγινε η αφορμή να γνωριστούν όλοι οι νέοι του χωριού μας, που ζουν στην Αθήνα αλλά έχουν καταγωγή από το χωριό μας. Ο τόπος καταγωγής του κάθε ανθρώπου είναι ένα από τα σταθερότερα σημεία αναφοράς με τα οποία ο καθένας από εμάς δένεται δια βίου. Δένομαι με τον τόπο καταγωγής μου και τους ανθρώπους του όταν έχω μαζί τους κοινή μνήμη, συλλογική μνήμη και προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να στοχεύσει ο Σύλλογος. Δράτουμε της ευκαιρίας να αναφέρουμε ότι οι αρχαίοι ημών πρόγονοι υπέγραφαν με συστατικό και τον τόπο καταγωγής τους π.χ. Θουκυδίδης Ολόρου Αλιμούσιος, (ὄνομα-πατρώνυμο-τόπος καταγωγής= Αλιμούντα που ταυτίζεται με τον σημερινό Άλιμο), αλλά και ο Χριστός λεγόταν και Ναζωραίος διότι κατήγετο από την Ναζαρέτ, στο Σταυρό δε απάνω έγραφαν, INBI (ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΣ ΙΟΥΔΑΙΑΩΝ).

ΑΒΛΕΨΙΣ

Στο τεύχος 15 θα έπρεπε το «Πάτερ Εμμανουήλ» να μπει σε εισαγωγικά, δηλωτικό της προσφώνησης (Κλητική) που χρησιμοποιούσαμε όλοι μας για τον Άγιο Κίλικισμο, πράγμα που ξεχάσαμε ή να γράψουμε το σωστό, ...ο Πατήρ Εμμανουήλ (Ονομαστική). Ταπεινά ζητάμε συγγνώμη. Βέβαια μας χαροποιεί το γεγονός ότι τόσοι πολλοί μας το επεσήμαναν, πράγμα που δηλώνει την αναγνωσιμότητα της εφημερίδας μας, «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ».

ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΕ ΑΕΙ & ΤΕΙ

– Η Γκιζιώτη Νικολέτα τ. Παύλου, στην Φιλοσοφική.

ΠΗΡΑΝ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΤΟΥΣ

– Η Παγώνα Κωνσταντίνα του Παναγιώτη και της Μαργαρίτας Βρακά, από την ΑΣΟΕΕ (Ανωτάτη Εμπορική).

– Η Παγώνα Κατερίνα του Παναγιώτη και της Μαργαρίτας Βρακά, από την Φιλοσοφική Αθηνών.

– Η Μαρίνη Σωτηρία του Νικολάου και της Κωνσταντίνας, από την ΑΣΟΕΕ (Ανωτάτη Εμπορική).

Ευχόμαστε σε όλες ΚΑΛΗ ΣΤΑΔΟΔΡΟΜΙΑ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΨΑΧΝΕΤΕ

❖ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ (και παλαιά τεύχη) μπορείτε να το βρείτε στο ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΠΑΠ, του χωριού μας, του Γεώργιου ΑΓΓΕΛΟΥ.

❖ Επίσης αποστέλλεται άμεσα ηλεκτρονικά, αρκεί να μας το ζητήσετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση: kaskaveli1@yahoo.gr και ταχυδρομικά αρκεί να μας γνωρίσετε την ταχυδρομική σας διεύθυνση.

❖ Παρακαλούμε να δηλώνετε τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Γάμοι, κηδείες, γεννήσεις, βαπτίσεις κ.λ.π.) στην εφημερίδα μας, διότι πολλές φορές δεν πληροφορούμεθα τα γεγονότα, ιδιαίτερα αν τελούνται εκτός χωριού.

❖ Οι φορείς παρακαλούμε να μας ενημερώνουν για τις εκδηλώσεις που πραγματοποιούν προκειμένου να τις βάσουμε στο ΜΠΛΟΚ, αλλά και να τις ανακοινώνουμε από την εφημερίδα, όταν η ημερομηνίες το επιτρέπουν. Επίσης φωτογραφίες ή ομιλίες ή ρεπορτάζ από τις εκδηλώσεις να στέλνονται έγκαιρα για να μπαίνουν στην εφημερίδα.

❖ Επίσης η εφημερίδα δέχεται ενυπόγραφα: επιστολές, άρθρα, απόψεις, γνώμες, καλόπιστη κριτική σε γεγονότα και καταστάσεις, περιγραφές ηθών και εθίμων, αναφορές σε πρόσωπα, παλιές φωτογραφίες, κλπ. που αφορούν τον τόπο μας για δημοσίευση.

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 17 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 & ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010 (25-03-2010) - ΕΤΟΣ 50Ν - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΦΟΙΤΗΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ – ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΕΔΡΑ: Καλλιστράτους 54, ΤΚ. 15771, Ζωγράφου, τηλ. 210 7754441, 22620 65797, 6974191736. Email: kaskaveli1@yahoo.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ : Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι:

: Δημητρίου Νικόλαος τ.Ιωάννη, Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία, Κούλα Κόλλια, Ελένη Λιούση, Πανταζής Ιωάννης, Πετρούλιας Χαράλαμπος – γιατρός, Παναγιούλα Μακρή, Εφη Κουρούνη-Αρχαιολόγο.

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν,

γι' αυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν, γιαυτό και τους ευχαριστούμε οι: Ο ιερέας του χωριού μας Παπαγιάννης Αθανασίου, η γραμματέας του χωριού μας Σωτηρία Κόλλια, ο δήμαρχος μας κ. Χρίστος Πελώνης, ο Γεώργιος Στ. Γρίλλιας, ο Κωνσταντίνος Μπαιράκτάρης, ο Κωνσταντίνος Γεωργίου, Το ιστολόγιό μας είναι: <http://leontari-thivon.blogspot.com>

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ. Ζώρζος, Μεσολογγίου 10, τηλ. 210 3301600

Οι αρχαίες Θεσπιές και η ευρύτερη περιοχή τους

Έφη Κουρούνη – Αρχαιολόγος

Μέρος 1ο

Η ευρύτερη περιοχή των Θεσπιών ορίζεται στα βόρεια από το όρος Ελικών και συμπεριλαμβάνει το ιερό των Μουσών μέσα στην ομώνυμη κοιλάδα. Στους πρόποδες του Ελικώνα βρίσκεται η Άσκη, η πατρίδα του Ησίοδου. Στα δυτικά του όρους βρίσκεται η Εύτρηση, τα Λεύκτρα και τέλος ο ορεινός όγκος του βουνού Κορομπίλι, που καταλήγει στο λιμάνι της Κρεύσεως (σημερ. Λιβαδόστρα) και στα ανατολικά του βρίσκεται ένα ακόμα επίγειο, αυτό των Σιφών (σημ. Αλυκή). Τέλος, στη νότια πλευρά του όρους Ελικώνα βρίσκονται η Θίβη και οι αρχαίες Κορσιές (σημ. Πρόδρομος).

Για τα ανατολικά είναι δύσκολα να δοθεί κάποια ακριβής πληροφορία, το επιβλητικό ανάγλυφο της περιοχής όμως αποτελεί φυσικό σύνορο.

Η αρχαία Θεσπεία (Θεσπία) που πήρε το όνομα της από τη Θέσπια, κόρη του ποταμού Ασωπού ή κατά άλλους από τον Αθηναίο βασιλιά Θέσπιο, βρισκόταν στις υπώρειες του όρους Ελικώνα και από Θήβα αριστερά του Θέσπιου ποταμού (σημερ. Καναβάρη). Στην περιοχή αυτή σήμερα υπάρχουν τα χωριά Θεσπιές και Λεοντάρι. Η αρχαία πόλη, που ανασκάφηκε τον 19ο αιώνα, έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Η τοπογραφία των Θεσπιών δεν έχει ποτέ μελετηθεί σε βάθος έχει όμως ταυτιστεί με σιγουριά από επιγραφές και γλυπτά.

Οι Θεσπιές κατοικήθηκαν αδιάκοπα από τα νεολιθικά χρόνια ως την ύστερη αρχαιότητα. Στη Μαγούλα ή Ράχη της Βαρβάρας, βόρεια του Κάστρου, διαπιστώθηκαν τα ίχνη της προϊστορικής εγκατάστασης. Υπήρξε σπουδαίο εμπορικό κέντρο στη μυκηναϊκή εποχή, εξαιτίας του λιμανιού της Κρεύσιδος (σημερινής Λιβαδόστρας). Από το 447 έως το 423 π.Χ., όταν οι Θηβαίοι κατέλαβαν την πόλη, οι Θεσπιές συμμετείχαν πάλι στο βοιωτικό κοινό με δυο βοιωτάρχες και ασκούσαν έλεγχο με τα δυο κύρια λιμάνια της στον Κορινθιακό κόλπο, την Κρεύσιδα (σημερινή Λιβαδόστρα) και τις Σίφες (σημερινή Αλυκή) και σε όλη τη νοτιότερη μεσογειακή περιοχή με τις μικρότερες κώμες που εξαρτώνταν από αυτή (Εύτρηση, Λεύκτρα, Άσκη-Κοιλάδα Μουσών, Θίβη, Κορσιές).

Στα ιστορικά χρόνια οι Θεσπιές ήταν μια από τις σημαντικότερες πόλεις της Βοιωτίας μαζί με

την Πλάταια. Η ιστορική της διαδρομή σηματοδοτήθηκε από το δημοκρατικό της πνεύμα και την έντονη αντίθεση της προς την ηγεμονική Θήβα, η οποία ήθελε με τη βία να τη θέσει κάτω από το ζυγό της. Αν και για τα γεωμετρικά χρόνια δεν υπάρχουν στοιχεία, το όνομα της πόλης συναντάται αρχικά στον Ομηρικό κατάλογο των πλοίων (Νηών Κατάλογος). Αργότερα, γύρω στα μέσα του 6ου αιώνα π.Χ., όταν οι Θεσσαλοί εισέβαλλαν στη Βοιωτία, οι Θεσπιείς βρήκαν καταφύγιο στον Κερησό, μια οχυρωμένη τοποθεσία, κοντά στις Θεσπιές. Στα τέλη του 6ου αιώνα π.Χ. κυκλοφορούν τα πρώτα νομίσματα του Βοιωτικού κοινού αλλά και κάθε πόλη μεμονωμένα κόβει νομίσματα με τα αρχικά της. Ο μελετητής D. Knoepfler αποδίδει τα αρχικά Η στην Υηττό και Φ στις Θεσπιές. Πρέπει να σημειωθεί, ότι η πόλη των Θεσπιών είχε δικό της νομισματοκοπείο και χάρασσε στα νομίσματά της την κεφαλή της Αφροδίτης.

Η ομηρική πόλη και η πόλη των αρχαίων χρόνων τοποθετείται, αν και όχι με σιγουριά, 1 περίπου χλμ ΝΔ της κλασικής, στο χώρο όπου ο P. Jamot ανακάλυψε τυχαία τον Ιούλιο του 1890 τον περίπτερο ναό του Απόλλωνα Αρχαγέτα, στην τοποθεσία Τοπίτσι. Σήμερα όμως το σημείο, που προτάθηκε από το Jamot η θέση του ναού, δεν είναι γνωστό με ακρίβεια.

Ιστορικό πλαίσιο

Στα χρόνια των Μηδικών πολέμων η πόλη των Θεσπιών έχει ενεργό ρόλο. Από όλους τους Βοιωτούς μόνο οι Θεσπιείς και οι Πλαταιείς πολέμησαν εναντίον των Περσών. Ξακουστή στην ιστορία παραμένει η συμμετοχή των 700 Θεσπιέων στη μάχη των Θερμοπυλών (480 π.Χ.), καθώς οι Θεσπιείς ανήθηκαν να αφήσουν μόνο το Λεωνίδα μετά την κύκλωση τους και έμειναν εκεί και σκοτώθηκαν, ενώ οι άλλοι οπλίτες μετά και την παρακίνηση του βασιλιά της Σπάρτης έφυγαν. Το γεγονός αυτό στάθηκε αιτία για τη ληηλασία της πόλης από τους Πέρσες του Ξέρξη. Η πόλη ξαναχτίστηκε με την υποστήριξη των Αθηναίων, το όνομα τους αναγράφτηκε σε αναθηματικό τρίποδα στους Δελφούς. Μετά τη μάχη του Δηλίου (424 π.Χ.) το καλοκαίρι του επόμενου χρόνου, οι Θεσπιείς κατηγορήθηκαν από τους Θηβαίους για «αττικισμό» και για το λόγο αυτό η πόλη καταστράφηκε εκ θεμελίων από τη Θήβα. Στα χρόνια του πελοποννησιακού πολέμου οι ολιγαρχικοί Θεσπιείς κατέχοντας την αρχή

συγκρατούσαν την πόλη στη συμμαχία των Θηβαίων. Το 414 π. Χ. ο δήμος στασίασε και προσπάθησε να τους ανατρέψει. Οι Θηβαίοι όμως ειδοποιήθηκαν και σπεύδοντας στις Θεσπιές, στήριξαν τους ολιγαρχικούς και ανάγκασαν τους δημοκρατικούς να εκπατριστούν στην Αθήνα. Το 387π.Χ. με την ειρήνη του Ανταλκίδα απελευθερώνονται από τη θηβαϊκή ηγεμονία. Ο βασιλιάς της Σπάρτης, Αγησίλαος, οχύρωσε τις Θεσπιές γύρω στο 378 π.Χ. Η αντιπαράθεση όμως Θηβαίων και Θεσπιών δεν είχε ακόμα τελειώσει. Λίγο πριν τη μάχη των Λεύκτρων, το 373 π.Χ., οι Θηβαίοι για να εξασθενίσουν τους Θεσπιείς κατεδάφισαν εκ νέου τα τείχη της πόλης, ενώ ο Επαμεινώνδας τους απέπεμψε από τη μάχη και εκείνοι κατέφυγαν στον Κερησό. Μετά τη μάχη της Χαϊρώνειας το 338 π.Χ. οι Θεσπιείς προσχώρησαν στο Βοιωτικό Κοινό και το 335 π.Χ. συμμετείχαν στη ληληλατία της πόλης των Θηβών από τον Αλέξανδρο. Η διάλυση της Βοιωτικής Ομοσπονδίας το 146 π.Χ. είχε ως αποτέλεσμα την ευεργετική μεταχείριση της πόλης από τους Ρωμαίους και από τότε και στο εξής σημειώνεται μια ανοδική πορεία ως την ύστερη αρχαιότητα, όταν της παραχωρήθηκε από τον Καίσαρα το προνομιακό καθεστώς της «civitas libera et immunitas» (47 π.χ).

Η πόλη των Θεσπιών του 5ου αιώνα π.Χ. ήταν μια περικτειχισμένη πόλη, όπως γνωρίζουμε από γραπτές πηγές (Θουκυδίδης, IV 133). Η κλασική εποχή ήταν περίοδος μεγάλης ακμής της πόλεως καθώς απλωνόταν σε μεγάλη έκταση, περίπου 2 χλμ., ανατολικά του σημερινού Κάστρου, όπου ακριβώς σωζόταν το υστερορωμαϊκό περικτείχισμα της πόλης που είχε ενσωματώσει πλήθος αρχαίων λίθων. Η διάλυση του από τον Jamot, το 1891 έφερε στο φως περισσότερες από 400 επιγραφές, επιτύμβια ανάγλυφα, αγάλματα και αρχιτεκτονικά γλυπτά.

Ανατολικά του Κάστρου βρίσκεται το Πολυάνδρειο. Πρόκειται για τον κοινό τάφο των πεσόντων Θεσπιέων στη μάχη του Δηλίου (424 π.Χ.) όταν αναγκάστηκε να πολεμήσει εναντίον των φίλων Αθηναίων και υπέστη μεγάλες απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό. Το μνημείο οριοθετούσε ορθογώνιος περίβολος και επέστεφε επιτύμβιος λέων, ενώ 9 στήλες τοποθετημένες παρατακτικά μπροστά από το λέοντα έφεραν τα ονόματα 202 νεκρών. Το μνημείο ανασκάφηκε αρχικά από τον

Εφορο Π. Σταματάκη (1882) και τον Jamot (1890-91). Οι έρευνες του Σταματάκη έφεραν στο φως τμήμα λιθόστρωτου δαπέδου και πάνω σε αυτό τον κορμό λιονταριού, ο οποίος και αποτελούσε το ταφικό σήμα του μνημείου.

Το 1911 ο Αντώνης Κεραμόπουλος ανέσκαψε εκ νέου στο χώρο του Πολυάνδρειου και συνέλεξε πλήθος αγγείων (κανθάρους, ληκύθους, κρατήρες, κύλικες), ειδωλίων καθώς και μεγάλο αριθμό από μεταλλικά αντικείμενα (χάλκινες και σιδηρές σπλεγγίδες και σιδερένιους ήλους).

Ευρήματα από το ταφικό μνημείο του Πολυάνδρειου βρίσκονται επίσης στην αποθήκη των Θεσπιών και συνίσταται περαιτέρω έρευνα.

Μικρής κλίμακας σωστικές ανασκαφές έγιναν το έτος 1967, στον αγρό ιδιοκτησίας Γ. Αδάμ, στη θέση Κάστρο, όπου μετά από άρωση στον αγρό ήλθαν στο φως διάφορα ευρήματα, όπως ένα μαρμαρίνο γυναικείο αέφαλο άγαλμα (Υ: 1,60μ), μεγάλων διαστάσεων ανάγλυφο ιππέα, που σώζει το μεγαλύτερο τμήμα του κορμού του ίππου και το πόδι του αναβάτη, ασβεστολιθικός θρόνος με πόδια λιονταριού και ελλειπής στο ερεισίνωτο, έδρανο θεάτρου επίσης από ασβεστόλιθο, ενεπίγραφος επιτύμβιος κύβος και διάφορα αρχιτεκτονικά μέλη από πωρόλιθο και ασβεστόλιθο.

Εξωτερικά των τειχών της αρχαίας πόλης, η οποία τοποθετείται στα βόρεια του παραπόταμου Καναβάρη (αρχαίου Θέσπιου) και περίπου 500μ. νότια του σημερινού χωριού, εντοπίστηκε τμήμα νεκροταφείου στον αγρό ιδιοκτησίας Γ. Κάπρου, που βρίσκεται στη θέση «Ράχη», 1600 περίπου μέτρα νότια του σημερινού χωριού των Θεσπιών, στη δεξιά παρυφή του αγροτικού δρόμου που οδηγεί προς Ν. Μετά από τη διεξαγωγή ανασκαφικής έρευνας στον αγρό, το 1981, ήλθαν στο φως 13 ταφές, τα χρονολογήσιμα ευρήματα των οποίων ανήκουν στην αρχαϊκή έως και την ελληνιστική εποχή (6ο αι- 4ο αι. π.Χ.). Οι περισσότερες ταφές ήταν συλημένες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο παιδικός τάφος με α/α 2, που βρέθηκε ασύλητος και πλούσια κτερισμένος, κυρίως με κορινθιακές πυξίδες και ειδώλια, μεταξύ των οποίων ένα άρμα συρόμενο από δυο άλογα, που μεταφέρει δυο γυναικείες μορφές, με πολλά κοσμήματα και ζωηρά χρώματα.

Ντόπιο εργαστήριο γλυπτικής Οι Θεσπιές ει-

στη σελ. 4

ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Τα παλιά τα χρόνια οι παπάδες που λειτουργούσαν στις εκκλησίες δεν παίρνανε μισθό από το κράτος. Είχανε μόνο από την εκκλησία μια μικρή βοήθεια από τους γάμους, τα βαφτίσια, τα ευχέλαια και τα άλλα μυστήρια που έκαναν. Επίσης το καλοκαίρι που αλωνίζανε τα στάρια ο Παπάς με δυο εθελοντές πηγαίνανε στα αλώνια και όλοι του δίνανε από πέντε, δέκα κιλά στάρι να εξασφαλίσει το ψωμί της χρονιάς. Στο χωριό μας, το Κασκαβέλι, έτσι λεγότανε τότε, είχανε ένα έθιμο και κάθε Πάσχα έδινε κάθε οικογένεια τα (15) δέκα πέντε λεπτά του Παπά. Αυτό γινότανε ως εξής: Το Πάσχα πηγαίνανε όλες οι οικογένειες στην εκκλησία να κάνουνε Ανάσταση και να πούνε το Χριστός Ανέστη. Το μεσημέρι ή το απόγευμα πηγαίνανε στην Αγάπη. Προτού αρχίσουνε οι ψάλτες

να ψάλλουνε, ένας επίτροπος από αυτούς που ήτανε στο παγκάρι φώναζε δυνατά το όνομα των ανδρών που μπαίνανε στην εκκλησία. Στο χωριό μας αυτή την δουλειά την είχε αναλάβει αποκλειστικά ο Αντώνης ο Μακρής, καλός οικογενειάρχης και άνθρωπος της εκκλησίας. Όποιος άνδρας έμπαινε στην εκκλησία δεν προλάβαινε να ανάψει το κερί και άκουγε το όνομά του. Π.χ. Ιωάννης Κόλλιας, τα δεκαπέντε του παπά, τρομαγμένος ο άνθρωπος γύριζε και πήγαινε στο παγκάρι να δώσει την εισφορά του για το παπά, μια δραχμή, δυο δραχμούλες, πέντε, όσο είχε την ευχαρίστηση. Το ωραίο και το εύθυμο ήτανε ότι, εκτός από το όνομα που έλεγε φωναχτά, έλεγε και το επάγγελμα, για να είναι ανάλογη και η προσφορά του, π.χ. «Παναής Χατζής, καθηγητής, τα δέκα πέντε

του παπά», «Χαράλαμπος Πετρούλιας, γιατρός, τα δεκαπέντε του παπά», «Κώστας Παύλου, γεωργός, τα δεκαπέντε του παπά», κλπ. Το εκκλησίασμα ακούγοντας τα ονόματα γυρίζανε όλοι να δούνε ποιος είναι, και όπως τους βλέπανε άλλος τρομαγμένος, άλλος να γελάει, γελάγανε και αυτοί. Ήτανε μια εύθυμη νότα την ημέρα της Αγάπης και όλοι μικροί, μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες ήσανε με το χαμόγελο στα χείλη. Άλλωστε το καλό τους και η ημέρα της Αγάπης. Το έθιμο σιγά-σιγά άρχισε να ξεχνιέται διότι, οι ιερείς πληρώνονταν με μισθούς από το κράτος. Τα έθιμα τα θυμούνται οι μεγαλύτεροι και τα διηγούνται στους νεώτερους για να μάθουνε πως ζούσανε οι παππούδες τους.

Χαράλαμπος Δ. Πετρούλιας
Ιατρός

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ

Ομιλία της προέδρου του συλλόγου κ. Παναγιούλας Γ. Μακρή

Λεονταρίτισσες και Λεονταρίτες,

Ο Σύλλογος μας σας καλωσορίζει στην ΚΟΠΗ της ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ, που φέτος γίνεται στην Αθήνα.

Την προηγούμενη χρονιά με μια σειρά από εκδηλώσεις, όπως:

– ΤΑ ΧΑΡΜΑΤΕΙΑ 2009

– Την παράσταση ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟΥ στην πλατεία του χωριού μας για τους μικρούς μας φίλους και την ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ στο Χαρμάτι τον Σεπτέμβριο,

προσπαθήσαμε να ενδυναμώσουμε τις σχέσεις των ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ, αλλά και να συμβάλουμε με τις δυνάμεις μας στην πολιτιστική ανάπτυξη του χωριού μας.

Ο συλλογός μας, των ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ και φέτος με μια σειρά από εκδηλώσεις, θα συμβάλλει στην πολιτιστική άνοιξη του χωριού μας.

Σας θέλουμε δίπλα μας.

Ευχόμαστε σε όλους.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

και

ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

24-1-2010

Η φωτογραφία που είναι τραβηγμένη περίπου το 1968, μας ταξιδεύει στον εορτασμό των εθνικών εορτών των παιδικών μας χρόνων. Τότε που το ΗΡΩΟ ήταν μια αυτοσχέδια κατασκευή ενός μεγάλου χαρτόκουτου, που παρέπεμπε σε σκηνικό θεάτρου. Και όμως μπροστά σε αυτό το ΗΡΩΟ, που με χρυσή μπογιά είχε γραμμένα τα ονόματα των πεσόντων, το χωριό πραγματοποιεί την σύναξη του για να αποτίσει φόρο τιμής, σε αυτούς που έπεσαν για την πατρίδα. Οι μικροί μαθητές με τις σχολικές τους ποδιές και τα λευκά γιακαδάκια, οι μεγαλύτεροι με τις γιορτινές φορεσιές τους, οι παππούδες με την καλή και καθαρή, φρεσκοπλυμένη και φρεσκοσιδερωμένη, ενίοτε και κολλαρισμένη πουκαμίσια, οι γιαγιάδες με το λευκό μαντήλι, απαραίτητο αξεσουάρ τότε στην καλή φορεσιά τους, ο δάσκαλος (Στυλιανός Καμούτσης) να εκφωνεί τον πανηγυρικό άνευ μικροφώνου, δίπλα του ο γραμματέας της Κοινότητας (Μενέλαος Κόλλιας) και φυσικά οι νέοι τότε του χωριού μας σκαρφωμένοι στο πεζούλι της εκκλησίας. Διακρίνονται, ο Βασίλειος Βουδούρης, η Θεάκα-Νιάτσα Α. Χρήστου, ο δάσκαλος Στυλιανός Καμούτσης, ο Δημήτριος Βυλλιώτης, ο Μπαρμπα-Λιάκος Πανταζής, ο Γιάννης ο Χρήστου, ο Θεόφιλος Παύλου, ο Αθανάσιος Η. Πανταζής, ο Κωνστίνος ο Γρίλλιας και με γυρισμένη την πλάτη ο δασκαλός μας Γεώργιος Παύλου.

Οι αρχαίες Θεσπιές και η ευρύτερη περιοχή τους

← από τη σελ. 3

χαν δεθεί από νωρίς στο άρμα επιρροής της Αθήνας εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την αντίθεση τους προς τη μισητή Θήβα, η οποία προσπαθώντας να επιβληθεί κατεδάφισε τα τείχη της πόλης δυο φορές. Η καλλιτεχνική δραστηριότητα του ντόπιου εργαστηρίου γλυπτικής από ντόπιο μάρμαρο και τιτανόλιθο, συνδέθηκε αρχικά με την Ιωνία, και κατόπιν σταθερά με την Αθήνα επιβεβαιώνει το γεγονός. Τεράστια ήταν και η καλλιτεχνική επιρροή στις γειτονικές περιοχές, που έκαναν στις Θεσπιές τις παραγγελίες τους. Η θεσπιακή παραγωγή καλύπτει το χρονικό διάστημα από τα μέσα του 5ου αιώνα π.Χ. ως το β' μισό του 4ου αιώνα π.Χ.. Στη διάρκεια όμως του 4ου αι. π.Χ. το θεσπιακό εργαστήριο αρχίζει να αρθρώνει τη δική του καλλιτεχνική γλώσσα. Οι ρίζες του στην Αττική τέχνη παραμένουν ζωντανές, διαφοροποιείται όμως η τεχνολογία όσο και η εικονογραφία. Οι Θεσπιές αποτελούν επίσης τη μοναδική περιοχή της Ελλάδας με πολυάριθμη συγκέντρωση επιτυμβίων βωμών με θέμα τον ήρωα ιππέα. Ταφικά μνημεία αυτού του τύπου με απλή αναγραφή του ονόματος είναι γνωστά από τα κλασικά χρόνια ενώ το ίδιο μνημείο επαναχρησιμοποιείται στα ρωμαϊκά χρόνια με νέα παράσταση και επιγραφή. Οι βωμοί χρονολογούνται στα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια. Ο ιππέας με χιτωνίσκο και χλαμίδα ή με εξάρτυση πολεμιστή (συνήθως περικεφαλαία, ασπίδα και δόρυ) κρατά με το δεξί χέρι τα ηνία ενώ το αριστερό ακουμπά στη χαίτη του αλόγου σε μια κίνηση χαιρετισμού. Στην ίδια εικονογραφική παράδοση οι θεσπιείς καλλιτέχνες εντάσσουν και την Ηρώνη, ως Ιππία ή Ηνιόχη, προστάτιδα των ιππέων, θέμα που χρησιμοποιείται από κοινού με αυτό του έφιππου άνδρα στην εικονογραφηση των επιτύμβιων βωμών ή στηλών της περιοχής. Ίσως η χρήση του τοπικού ασβεστόλιθου και κάποια εγκατάσταση λαϊκών τεχνιτών σε συνδυασμό με τις ανάγκες για το νεκροταφείο και τη λατρεία ερμηνεύουν αυτή την άνηση. Συνεπώς στις Θεσπιές αξίζει να σημειωθεί η συνέχεια της παλαιότερης τοπικής παράδοσης και η εκ παραλλήλου συνύπαρξη επιτυμβίων βωμών και

στηλών. Πληθώρα επιτύμβιων και αναθηματικών αναγλύφων αποτελούν άριστα δείγματα της ντόπιας παραγωγής.

Ξεχωριστή θέση στην πόλη κατείχε η λατρεία του Έρωτα, του οποίου το παλαιότερο άγαλμα ήταν αλάξευτος λίθος. Γνωστό είναι επίσης και το περίφημο μαρμάρινο άγαλμα του φτερωτού θεού, από πεντελικό μάρμαρο, έργο του γλύπτη Πραξιτέλη και ανάθημα της Φρύνης στην πατρίδα της. Ο Έρως απεικονιζόταν ως έφηβος οινόχοων, με το τόξο δίπλα στα πόδια. Ο Πausanias (IX,27,3) αναφέρει ότι το άγαλμα είχε μεταφερθεί στη Ρώμη τα χρόνια του Γαίου (πιθανόν Καλιγούλα). Χάρη στο Σύλλα όμως, το άγαλμα γύρισε στον αρχικό τόπο έκθεσής του, υπολογίζεται γύρω στο 86 π.Χ., στην πρωτοβουλία του οποίου οφείλεται και η θέσπιση της γιορτής Ερωτίδεια, στα οποία νιόπαντρα ζευγάρια επισκεπτόνταν το ιερό του θεού για να πάρουν την ευχή του.

Σημαντικότερο εύρημα αποτελεί και η ενεπίγραφη βάση, που βρέθηκε στα Λεύκτρα της Βοιωτίας, εντοιχισμένη σε ερειπωμένο χριστιανικό ναύσκι και φέρει την υπογραφή του Πραξιτέλη. Κατά την πρώτη χρήση, πάνω στη βάση ήταν σημνημένο, όπως μαρτυρεί η επιγραφή στην πρόσθια πλευρά, το εικονιστικό άγαλμα του Θρασυμάχου, γιου του Χαρμίδου, το οποίο αφιέρωσαν στους θεούς ο Αρχίας Θρασυμάχου και η αδελφή του Θρασυμάχου Αναξάρετα, θυγατέρα του Χαρμίδου. Το άγαλμα είχε φιλοτεχνήσει ο Πραξιτέλης του οποίου η υπογραφή σώζεται κάτω από την επιγραφή της ανάθεσης. «Πραξιτέλης Αθηναίος εποίησε». Οι κυλινδρικοί τόρμοι φανερώνουν πως το εικονιστικό άγαλμα του Θρασυμάχου ήταν κατασκευασμένο από χαλκό και όχι από μάρμαρο. Η κατάσταση στην οποία σώζονται οι τόρμοι δεν μας επιτρέπει να προσδιορίσουμε επακριβώς το μοτίβο στήριξης της μορφής. Πάντως η περίπτωση να υπήρχε στήριγμα της μορφής στα αριστερά αποκλείεται καθώς τα ίχνη βελονιού και οι απολαξεύσεις γύρω από το χείλος των τόρμων σχετίζονται με την προσπάθεια απόσπασης των τεχνών από τους τόρμους κατά την καθαίρεση του αγάλματος. Κατά τη δεύτερη χρήση, ανοίχθηκε κατά μήκος της βάσης ορθογώνιο λάξευμα, για να

στηθεί κάποιο άλλο, μαρμάρινο γλυπτό. Η υπογραφή του Πραξιτέλη χρονολογείται στα μέσα του 4ου αι. π.Χ. Είναι χαρακτηριστικό ότι το όνομα του γλύπτη ακολουθείται από το εθνικό, Αθηναίος. Αυτό είναι γνωστό και σε άλλες περιπτώσεις που τα αγάλματα είχαν στηθεί σε πόλεις εκτός Αθηνών. Η βάση θα μπορούσε να είχε μεταφερθεί στα Λεύκτρα από τις κοντινές Θεσπιές.

Εκτός από τη λατρεία του Έρωτα στις Θεσπιές μαρτυρείται ακόμη η λατρεία της Αφροδίτης Μελαίνιδος, ως θεάς των νεκρών, που απεικονιζόταν και στα νομίσματα τους, η λατρεία των Μουσών, του Ηρακλή Ιδαίου και της Άρτεμης Ειλειθυίας.

Η αρχαία Κρεύσις (σημερινή Λιβαδόστρα), επίνειο των Θεσπιών, βρισκόταν στο μυχό του κόλπου της Λιβαδόστρας, στις υπώρειες του όρους Κορομπύλι. Διατηρείται σε καλή κατάσταση το οχυρωματικό τείχος, με πύργους του 4ου αιώνα π.Χ.

Οι Σίφαι (σημερινή Αλυκή), το δεύτερο επίνειο των Θεσπιών, βρίσκονται στον ανατολικό μυχό του κόλπου της Δομβραϊνας. Περίοδος ακμής θεωρείται ο 4ος αι. π.Χ., οπότε οχυρώθηκε και η ακρόπολη, το οχυρωματικό τείχος της οποίας διατηρείται ακόμα και σήμερα σε ικανοποιητικό μήκος και ύψος. Σώζονται τρεις πύλες, από τις οποίες η κύρια είναι κοντά στην παραλία. Από την περιοχή προέρχεται και η επιτύμβια στήλη της Φιλωτέρας, η οποία χρονολογείται στο πρώτο τρίτο του 4ου αι. π.Χ. Είναι κατασκευασμένη από μάρμαρο, που προέρχεται από τις Θεσπιές, γεγονός που επιβεβαιώνει για ακόμη μια φορά την επιρροή του θεσπιακού εργαστηρίου. (Ενότητα: Επιτύμβιες Στήλες)

Η αρχαία Εύτρηση, εκτείνεται στα νοτιοανατολικά του επαρχιακού δρόμου που συνδέει τα Λεύκτρα με το Μελισσοχώρι και σε απόσταση 2 χλμ βορειοανατολικά των Λεούκτρων, 17 περίπου χλμ νοτιοδυτικά της Θήβας και 6 χλμ βορείως των ακτών του Κορινθιακού κόλπου. Η θέση καλείται και Αρκοπόδι από την ομώνυμη παρακείμενη πηγή, που χρησίμευε για την προμήθεια του οικισμού σε νερό. Τα αρχαία οικοδομικά λείψανα εκτείνονται σε σύστημα χθαμαλών λόφων συνολικού μήκους 500μ. και μέγιστου ύψους στο βορειοανατολικό άκρο 28μ., καθώς και βορείως και δυτικά του επαρχιακού δρόμου Λεούκτρων –Θηβών. Η θέση ανασκάφηκε συστηματικά από το 1924 έως το 1927 από την H.Goldman και την Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών και τα τελικά πορίσματα της δημοσιεύτηκαν λίγα χρόνια μετά. Πολύ αργότε-

Η πορεία του τείχους της αρχαίας πόλης των Θεσπιών.

ρα οι J. και E.Caskey πραγματοποίησαν συμπληρωματική έρευνα μικρού τμήματος της παλαιάς ανασκαφής και τα πορίσματα των ερευνών βεβαίωσαν πως η θέση κατοικήθηκε ήδη από τους νεολιθικούς χρόνους, αλλά η άνηση του οικισμού σημειώθηκε κατά την ΠΕ περίοδο. Στα μυκηναϊκά χρόνια οχυρώνεται αλλά στο τέλος αυτών των χρόνων φαίνεται ότι εγκαταλείφθηκε ή παρήκμασε αρκετά. Αναφέρεται από τον Όμηρο (Ιλιάδα, Β, 502), μαζί με τη Θίσβη και έχει κάποια θέση στη θηβαϊκή μυθολογία (Ο Αμφίων και ο Ζύθος ξεκίνησαν από την Εύτρηση για να κυριέψουν τη Θήβα). Τα ευρήματα αρχίζουν πάλι από τον 6ο αιώνα π.Χ., οπότε φαίνεται ότι η Εύτρηση αποικίζεται από την πόλη των Θεσπιών (γύρω στο 600-550 π.Χ.). Στα χρόνια αυτά είναι γνωστό πως υπήρχε εκεί ιερό και μαντείο του Απόλλωνα Ευτρησίτη. Στα ΒΑ του λόφου αποκαλύφθηκε, από τους πρώτους ανασκαφείς, τμήμα τείχους, η ανωδομή του οποίου υποδεικνύει οικοδόμηση στα μέσα του 4ου αιώνα π.Χ. Αυτό τους οδήγησε να υποθέσουν, ότι ο οικισμός των κλασικών χρόνων βρισκόταν στη βορειοανατολική περιοχή και περιβαλλόταν από τείχος. Μερικές οικίες των κλασικών χρόνων παρατηρήθηκαν στη δυτική πλευρά του λόφου. Στα ΝΔ του λόφου της Εύτρησης και δυτικά του μονοπατιού, που οδηγούσε από την πηγή του Αρκοποδίου στις Θεσπιές, οι αμερικανοί ανασκαφείς τοποθέτησαν το νεκροταφείο του 5ου και 4ου αι. π.Χ της αρχαίας πόλης. Στο χώρο βρέθηκε πληθώρα αγγείων (θραύσματα από ανθεμωτές κύλικες, υψίποδοι μελαμβαφείς κανθάρους), ειδώλια κλασικών και ελληνοιστικών χρόνων, επιτύμβιες ενεπίγραφες στήλες και μικρός αριθμός χάλκινων αντικειμένων.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν το άγαλμα ιστάμενης ανδρικής μορφής, κόουρος της Εύτρησης (Απόλλωνας), από τον οποίο λείπουν τα χέρια, το κεφάλι και τα πόδια από τα γόνατα και κάτω και χρονολογείται στις αρχές του 5ου αι. π.Χ.. Επίσης από την Εύτρηση προέρχεται και το κατώτερο τμήμα αγάλματος καθιστής γυναικείας μορφής, θεάς, που χρονολογείται την ίδια περίοδο.

Λεύκτρα: Νοτιοανατολικά των Θεσπιών βρίσκεται το σημερινό χωριό Λεύκτρα, γνωστό για την ομώνυμη μάχη. Το 371 π.Χ. ο βασιλιάς της Σπάρτης Κλεόμβροτος Α' με 10.000 οπλίτες και 1000 ιππείς αντιμετώπισε 6.000 Βοιωτούς υπό τον Επαμεινώνδα στην πεδιάδα των Λεούκτρων. Η μεγάλη νίκη του Βοιωτού στρατηγού, που εφάρμοσε με επιτυχία το σύστημα της «λοξής φάλαγγος», ισχυροποίησε την ηγεμονία της Θήβας στο Βοιωτικό Κοινό. Σε ανάμνηση της νίκης τους οι Θηβαίοι ίδρυσαν τρόπαιο στο πεδίο της μάχης. Το πεδίο της μάχης των Λεούκτρων (σε μικρή απόσταση από το σημερινό ομώνυμο χωριό) προσδιορίστηκε με ακρίβεια μετά την ανεύρεση μεγάλου μέρους του βάθρου, που ήταν κυλινδρικό, με επιστεψη διαζώματος τριγλύφων και μετωπών και πάνω σειράς στρογγυλών ασπίδων. Στη λίθινη βάση υψωνόταν χάλκινο τρόπαιο που δεν βρέθηκε, αλλά είναι γνωστό από θηβαϊκά νομίσματα (αργυρές βοιωτικές δραχμές, που κόπηκαν στο διάστημα 288-244 π.Χ. και απεικόνιζαν στρογγυλό στύλο, πάνω στον οποίο στηριζόταν πανοπλία από θώρακα, ασπίδα στρογγυλή, δόρυ και κράνος).

Η παραπάνω μελέτη είναι αναρτημένη και στο: <http://thespiakistorika.blogspot.com/>

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

Εχθές 16 Φεβρουαρίου 2010 συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Θεσπιών με θέμα συζήτησης τη διοικητική μεταρρύθμιση που προωθείται με το σχέδιο Καλλικράτης, το οποίο προβλέπει τη συνένωση Δήμων.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν αντιπροσωπίες των όμορων Δήμων με επικεφαλής τον κ. **Κοδόνη** από το **Δήμο Θίσθης**, τον κ. **Μητσάκη** από τον **Δήμο Πλαταιών** και την κ. **Χατζήνα** από τον **Δήμο Βαγίων**.

Οι δημότες έκαναν έντονη την παρουσία τους. Συζητήθηκαν δύο προτάσεις. Η πρώτη πρόταση αφορούσε τη συνένωση των **Δήμων Θεσπιών, Θίσθης, Πλαταιών και Βαγίων** και η δεύτερη πρόταση τη συνένωση των **Δήμων Θεσπιών, Θίσθης, Βαγίων, Αλιάρτου και Ακραϊφνίου**. Μετά από έντονες διαπραγματεύσεις το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν 9 ψήφοι υπέρ της πρώτης πρότασης και 6 υπέρ της δεύτερης. Μειοψήφησαν οι δημοτικοί σύμβουλοι του Δ.Δ. Μαυροματιού, ένας δημοτικός σύμβουλος του Δ.Δ. Άσκλης και ένας του Δ.Δ. Λεονταρίου.

ΠΗΓΗ: <http://thespiaka.blogspot.com/>

ΗΧΗΡΟ & ΟΜΟΦΩΝΟ «ΟΧΙ»

← από τη σελ. 1

καθώς και ο πρόεδρος του τ.σ. κ. Ευάγγελος Νικολάου τόνισαν την καθολική αντίδραση του χωριού, η οποία δεν θα επιτρέψει ποτέ να γίνει η επένδυση.

Ο πρώην Δήμαρχος κ. Χρίστος Κουρούνης αναφέρθηκε στον νέο δρόμο και τις επενδύσεις που θα έρθουν, οι οποίες θα είναι πολλές, «...θα πούμε σε όλες όχι; Όπου υπάρχει επένδυση και ανάπτυξη μαζί υπάρχουν και απόβλητα, υπάρχει και ρύπανση; Πώς θα το αντιμετωπίσουμε; Πριν λίγο καιρό ήρθαν εδώ αυτοί οι δυο νέοι άνθρωποι για επενδύσουν. Σίγουρα παιδιά δεν θα γίνει η επένδυση διότι δεν την θέλει το χωριό...»

Τέλος όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, ομόφωνα καταψήφισαν την πρόταση για την δημιουργία της επένδυσης. Πρέπει όμως όλοι οι Λεονταρίτες να είμαστε σε επαγρύπνηση, όχι μόνο για την συγκεκριμένη επένδυση αλλά και για αυτό που μας ετοιμάζουν σε σχέση με τον νέο δρόμο που ολοκληρώνεται. Να κάνουμε όλοι οι φορείς του χωριού μας -αλλά και του Δήμου μας και της περιοχής μας ευρύτερα-, μία συνάντηση με αποκλειστικό θέμα τι είδους ανάπτυξη θέλουμε και πώς, για τα παιδιά μας. Με αφορμή την επένδυση στο Χαρμάτι, πρέπει να προβληματιστούμε όλοι μας για το μέλλον του τόπου μας και των γενεών που έρχονται.

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

<http://leontari-thivon.blogspot.com>

ΞΕΝΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΜΕ

<http://ermokastriotis.blogspot.com/>

ΕΡΜΟΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

Μία από τις σελίδες στο διαδίκτυο που σε γεμίζουν πνευματική χαρά και ανάταση ψυχής, είναι και το ιστολόγιο του **ΕΡΜΟ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗ**. Το ποιος είναι, είναι ένα αίνιγμα για δυνατούς λύτες, αν και μικρή σημασία έχει. Μεγάλη σημασία έχουν τα γραπτά του, που τα χαρακτηρίζουν η οξυδερκεία του συγγραφέα, το λογοτεχνικό του ύφος, μα προπαντός ο πλούτος ιδεών και ο τρόπος που προσλαμβάνει την επικαιρότητα. Προσωπικά μου θυμίζει και λίγο των ΓΚΥ ΝΤΕΜΠΟΡ, των φοιτητικών μου χρόνων, αλλά και την «αντεστραμένη σκέψη» των ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΩΝ.

Ν.Ι.Δ.

«.....Πριν λίγο καιρό, συνειδητοποίησα ότι γερνάω, ότι πεθαίνω, ότι φεύγω και οι μαζεμένες μέσες μου φωνές άρχισαν να δυναμώνουν. Έτσι, με το μικρό υπολογιστή μου ξεκίνησα αυτό το ταξίδι επικοινωνίας και πάτησα τα πλήκτρα για να δω στην οθόνη την πρώτη λέξη «Είμαι...». Σταμάτησα, γιατί δεν ήξερα πώς να συνεχίσω. Τι είμαι; Κάτοικος Ερμηκόαστρου; Δημότης Θεσπιών; Πατέρας; Σύζυγος; Γιός; Συντοπίτης; Και άλλα, ων ουκ έστιν αριθμός;

Από όλα αυτά διάλεξα το πιο άμεσο «... μεσήλικας κάτοικος του Δήμου μας», γιατί για αυτό είναι κυρίως που θέλω να είμαι και έτσι θα αφήσω την φωνή μου ελεύθερη να ταξιδέψει, να ακουστεί. Στο κάτω κάτω ήταν το ελάχιστο που μπορούσαν να κάνουν για να δηλώσω «παρών». Σ' αυτό με ώθησε η φοιτητρία κόρη μου, που σε μια κριτική – πάλι! – που έκανα για τις κινητοποιήσεις τους πέρυσιν τον Δεκέμβρη, μου είπε αγανακτισμένη «κι εσύ τι κάνεις;» και μου το βούλωσε.

Έστησα την σελίδα μου, δίκην ημερολογίου ζωντανού και ως αποθηκευτικό χώρο και σαν μικρό μαγαζί περιμένω τους πελάτες μου, τους συνομιλητές τους καινούργιους μου συντρόφους.

.....Έπρεπε όμως να βαφτιστώ και για αυτό κατέφυγα στις αναμνήσεις: Ερμος λοιπόν, από το Ερμόλαος (υπάρχει και τέτοιος άγιος) γιατί μου θυμίζει κάποιον παλιό μου φίλο που έφυγε που με χαιρετούσε όταν βρισκόμασταν: τι κάνεις ρε έρμε;

Καστριώτης γιατί ως τοπικός επιθετικός προσδιορισμός τον έχω συνηθίσει κι έτσι διευκρινίζα το: από πού είσαι; Από το Ερμηκόαστρο. Αργότερα γίναμε Θεσπιές – επίσημα – αλλά πάντα γυρίζω στην πρώτη μου αναφορά.

Έτσι συμπληρώθηκε το όνομα και η εικόνα μου: Ερμος Καστριώτης.

Επιθυμία μου είναι να κοιτάξετε την αλήθεια του κάθε κειμένου και δεν είναι ανάγκη να ψάχνετε το ποιος κρύβεται πίσω του και όλα τα άλλα. Δεν είμαι ο Κώστας, δεν είμαι ο Πάνος, δεν είμαι ο Γιάννης, δεν χρειάζεται να γίνουν ανακρίσεις και διαγραφές.

Σας ευχαριστώ και χαιρόμαι που είμαι μαζί σας.»